

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-6 У-уз. 7/19
Дана 31.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Вукашиновић, председника већа, Зоране Брајовић и Мире Стевић Капус, чланова већа, са судским саветником Снежаном Бјелановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље Дивне Сакрација из Житишта, [REDACTED] коју заступају Миљан Милановић, адвокат из Београда, Трг Николе Пашића 7, Душко Ковачевић, адвокат из Београда, ул. Краља Петра 45/2, Милан Павлица, адвокат из Београда, Чарли Чаплина 15, Ена Челекетић, адвокат из Београда, Уралска 30/7 и Братислав Тодоровић, адвокат из Ниша, ул. Страхинића Бана б.б., ПЦ "Амбасадор", локал бр. 25, сви из правног тима "Пиштаљке", по приложеној пуномоћи, против тужене Општинске управе општине Житиште, коју заступа Срђан Ђурђевић, адвокат из Житишта, Пупинова 4, ради поништаја решења број: III-01-118-2/2019 од 16.07.2019. године, у предмету престанка радног односа, у нејавној седници већа одржаној дана 31.10.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Општинске управе општине Житиште, број: III-01-118-2/2019 од 16.07.2019. године.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени орган, Општинска управа општине Житиште да тужиљи Дивни Сакрација из Житишта, Здравка Челара 18, надокнади трошкове управног спора у износу од 17.870,00 динара у року од 15 дана од дана пријема ове пресуде.

III ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, ставом 1. диспозитива, Дивни Сакрација из Житишта, службенику Општинске управе општине Житиште, престаје радни однос по сили закона у Општинској управи општине Житиште дана 17.07.2019. године, из разлога што је услед организационих промена остала нераспоређена и престала је потреба за њеним даљим ангажовањем-технолошки вишак. Ставом 2. диспозитива оспореног решења тужиљи је утврђена и исплаћена отпремнина у износу од 554.579,15 динара и након 17.07.2019. године тужиља има право да се пријави Националној

служби за запошљавање у року од 30 дана од дана пријема овог решења, где ће остварити своја права као незапослено лице у складу са прописима о запошљавању (став 3). Ставом 4. диспозитива, тужили се утврђује новчана накнада-накнада штете за неискоришћени годишњи одмор за 2019. годину у складу са Законом и одредбом Посебног колективног уговора за запослене у јединицама локалне самоуправе у износу од 43.836,00 динара, а исплата ће се извршити у року од 30 дана од дана престанка радног односа.

Тужбом, поднетом Управном суду преко пуномоћника дана 24.07.2019. године, која је уређена по налогу суда дана 09.08.2019. године, тужила оспорава законитост решења туженог органа са свих законом прописаних разлога. Наводи да је она узбуњивач, те да сматра да оспорено решење представља одмазду због раније извршеног узбуњивања и указивања на незаконитости у раду послодавца. Истиче да је прави разлог доношења оспореног решења да се тужила казни јер је указивала на злоупотребе како у општинској управи тако и на злоупотребе начелника општинске управе. Даље, наводи да је у својим обраћањима послодавцу извршила унутрашње узбуњивање, док је својим обраћањима Управном инспекторату и Министарству државне управе и локалне самоуправе, МУП-у, Агенцији за борбу против корупције, Председнику Републике и Генералном секретаријату Председника Републике извршила спољашње узбуњивање. Истиче да је на основу пријава узбуњивања Управна инспекција више пута вршила надзор у општинској управи и у тим контролама потврдила наводе из пријаве узбуњивача, овде тужиле и у својим записницима је утврдила да је тужила узбуњивач и да има право на заштиту предвиђену чланом 21. Закона о заштити узбуњивача који забрањује послодавцу предузимање било ког вида штетне радње због извршеног узбуњивања. Наиме, Записником о ванредном инспекцијском надзору број 038-070-71/2018-02 од 18.06.2018. године, који је сачинила Управна инспекција, констатовано је да је Дивна Сакрација, овде тужила узбуњивач и да је извршила унутрашње узбуњивање тиме што је открила информације о кршењу прописа послодавцу али и спољашње узбуњивање кроз обраћање управном инспектору. Овим записником је и указано послодавцу да је забрањено предузимање штетне радње према узбуњивачу, нагласивши да је законом забрањено стављање узбуњивача у неповољнији положај који се односи на распоређивање или премештај на друго радно место, као и да су ранија распоређивања тужиле на место архивара учињена мимо закона и упркос констатацији управног инспектора о незаконитости таквог распоређивања. Упркос налозима и упозорењима инспекције, послодавац није поступио по овим сугестијама управног инспектора већ је донео решење којим узбуњивач остаје нераспоређен, све у намери да се реши неугодног сведока. Сматра да је добила отказ зато што дужи временски период указује на незаконитости у Општинској управи. Одмазда од стране послодавца се врши дужи временски период на тај начин што је прво премештена са места матичара на место заменика матичара, да би потом била премештена на место архивара, које је у року од нешто више од годину дана укинута а тужила остала нераспоређена, односно практично јој је престао радни однос. Све ове радње премештања и њеног отпуштања су у узрочној вези са извршеним узбуњивањем, на шта јасно указује и временска повезаност узбуњивања и премештања која представљају штетну радњу. Штетна радња је била престанак радног односа, које је последица решења које оспорава, а којим је она, као узбуњивач остала нераспоређена. Да је измена Правилника о систематизацији, којим је укинута радно

место архивара, извршено само ради одмазде према узбуњивачу, а не због стварне потребе послодавца са бољом организацијом послова, доказује и чињеница на коју указује Управна инспекција, да узбуњивачу није понуђено ни једно друго радно место иако је систематизација то омогућавала, а закон захтевао. На непостојање стварне потребе за укидањем радног места архивара јасно указује и чињеница утврђена у Записнику о редовном инспекцијском надзору број 038-038-65/2019-02 од 07.06.2019. године, да је укупан број запослених на неодређено време у Општинској управи 57, што је број утврђен актом о систематизацији, Кадровским планом Општине и Одлуком о одређивању максималног броја запослених на неодређено време у Општини Житиште. Да је стварни разлог за укидање радног места архивара одмазда према узбуњивачу а не последица рационализације, указује и то што је изменама Правилника о систематизацији од 09.07.2019. године укупан број запослених на неодређено време повећан на 58. Позива се на одредбу члана 27. Закона о заштити узбуњивача и тражи од суда да је заштити од послодавца који је кажњава јер је извршила узбуњивање испуњавајући грађанску дужност и указујући на незаконитости у раду општинске управе. Сматра да је стварни разлог за доношење решења о нераспоређивању узбуњивање које је извршено дана 23.07.2018. године Министарству унутрашњих послова када је тужила поднела захтев да се преиспита ваљаност уверења о стеченом радном искуству Младена Ајдуковића, актуелног начелника Општинске управе, који је тада постављен на дужност. Осим тога дана 27.11.2018. године извршила је и унутрашње узбуњивање, указујући и на незаконитости у области архивирања предмета, као и на недостатак средстава за рад и безусловност просторије у коју је премештена. Ново спољашње узбуњивање извршила је 06.12.2018. године, када је упутила захтев за вршење управног надзора, указујући на нерешеност ранијих проблема и проблема у раду писарнице и архиве, а такође и 09.01.2019. године када се обратила Инспекцији рада, тражећи да се испитају услови за рад у просторији у коју је премештена по казни управо због сталног узбуњивања, истовремено указујући да су просторије у којима се обављају послови архивирања изграђене без грађевинске дозволе. Увидевши да одмазда према њој не престаје, што се види из решења о оцењивању од 27.02.2019. године, којим је оцењена најнижом оценом од свих запослених, оценом 2.225-задовољава, дана 21.04.2019. године се имејлом обратила Ненаду Шаркошевићу, главном управном инспектору Управног инспектората, указујући да се према њој предузимају штетне радње због извршеног узбуњивања. Послодавац недуго за тим укида радно место архивара на које је Дивна Сакрација премештена решењем чија се законитост испитује у управном спору. Одмах затим се обраћа Управном инспекторату, указујући да се изменама акта о систематизацији од 07.05.2019. године уствари "припрема терен" и стварају услови за њено одстрањивање из Општинске управе па је 10.05.2019. године Управном инспекторату доставила захтев за вршење ванредног управног надзора, указујући да је од стране представника синдиката обавештена да ће остати нераспоређена, те да ће јој престати радни однос, а све због извршеног узбуњивања. Сматра да је спољашње узбуњивање извршила и 03.06.2019. године када се обратила управном инспектору и предала представку за вршење управног надзора, указујући на незаконите измене Правилника о систематизацији, као и на незаконито поступање у оквиру матичне службе, наводећи таксативно бројеве предмета у којима се поступило супротно закону. Спољашње узбуњивање је извршила и на начин што се имејлом од 06.06.2019. године обратила Председнику Републике, Генералном секретаријату председника 08.03.2019., указујући и да је Агенција за борбу против

корупције 01.11.2018. године донела јавну препоруку за разрешење председника Општине Житиште. Сматра да је неспорно да решење којим је утврђено да је остала нераспоређена и да јој радни однос престаје истеком рока од два месеца, представља одмазду због извршеног узбуњивања и константног указивања на незаконитости у раду матичне службе Општине Житиште. Ово због тога што је ово решење донео управно начелник Младен Ајдуковић, чије је постављење и било предмет пријава којима је Дивна Сакрација узбуњивала и оно представља акт освете према узбуњивачу. Указује на одредбу члана 141. Закона о општем управном поступку, наводећи да оспорено решење не садржи увод, образложење и поуку о правном леку, као и да у уводу није наведена адреса органа који доноси решење нити је назначено лично име странке и њено пребивалиште. Истиче да је послодавац поступио супротно одредби члана 168. Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе, јер није урадио проверу пре доношења побијаног решења, а није навео разлоге због чега је тужила остала нераспоређена без претходне провере. Такође, тужили није понуђено одговарајуће радно место нити могућност да буде распоређена на друго ниже радно место које одговара њеној стручној спреми и образовању, а што је морало да се уради применом члана 168. став 4. наведеног закона. У оспореном решењу се не наводи на којој седници и када је донето решење које се овом тужбом побија. Сматра да је решење о престанку радног односа тужиле штетна радња према одредби члана 21. став 1. тачка 8. и 12. у вези члана 8. Закона о заштити узбуњивача, те да је учинила вероватним да је према њој предузета штетна радња којом је стављена у неповољнији положај у вези са узбуњивањем, сходно члану 29., у вези са чланом 21. став 1. тачка 12. и члана 8. Закона о заштити узбуњивача, те да је на туженом терет доказивања да штетна радња није у узрочној вези са узбуњивањем. Предлаже да суд у овом случају одлучи у спору пуне јурисдикције те да донесе пресуду којом ће тужбу уважити, поништити оспорено решење и предмет вратити на поновно одлучивање, те обавезати туженог да тужили надокнади трошкове управног спора по одлуци суда и то за састав тужбе у износу од 16.500,00 динара, те судске таксе по одмерању суда у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде, под претњом извршења.

У одговору на тужбу, тужени орган је, путем пуномоћника, истакао да се противи тужби и тужбеном захтеву у целости и предлаже да суд тужбу одбије, а тужилу обавезе на сношење целокупних трошкова поступка. Истакао је приговор недостатка пасивне легитимације наводећи да је у конкретном случају неспорно да је оспорено решење донео начелник Општинске управе општине Житиште, а не Жалбена комисија општине Житиште како је то наведено у тужби. Сматра да предмет управног спора никако не може бити заштита тужиле као узбуњивача, па су тужбени наводи који се односе на “узбуњивање” тужиле у потпуности непотребни и небитни за овај поступак. Ово због тога јер је по Закону о заштити узбуњивача јасно прописано да је у поступку судске заштите надлежан Виши суд према месту предузимања штетне радње или према месту пребивалишта тужиоца. Указује на одредбу члана 5. и члана 2. Закона о заштити узбуњивача те да је услов за пружање судске заштите да је према узбуњивачу предузета штетна радња у вези са узбуњивањем, а не у вези са његовим личним статусом или другим његовим правима. Истиче да тужила није добила отказ због свог указивања на незаконитости, нити се тужила може сматрати узбуњивачем. Општина Житиште је 2015. године донела Правилник о поступку унутрашњег узбуњивања у Општинској управи Општине Житиште а дана 04.12.2015. године решење о одређивању

лица овлашћеног за пријем информација и вођење поступка у вези са узбуњивањем, и то Катић Тоше. Тужилца никада није поступила по наведеном Правилнику и никада се није обраћала лицу надлежном за пријем информација и вођења поступка у вези са узбуњивањем, а што је и констатовано Записником о спроведеном ванредном инспекцијском надзору Општинске управе Општине Житиште број 038-07-00075/2019-02 од 10.06.2019. године. Посебно наглашава да је горе достављеним записником констатовано, да с обзиром да утврђено чињенично стање, нема наложених мера. Сматра да су неосновани наводи тужилце да је због свог "узбуњивања" премештена на друго радно место, имајући у виду да је са послова матичара премештено још троје радника, и то Невенка Самарџија, Јелена Миленковић и Валерија Удвари, које су најпре биле распоређене на место матичара па након тога на друга радна места, а о томе доставља доказ уз ове наводе одговора на тужбу. Сматра да се из наведеног јасно види да премештање тужилце нема никакве везе са њеним "узбуњивањем" већ једноставно са другачијом организацијом рада, па тврдње тужилце представљају преувеличавање имајући у виду приложене доказе. Такође, тужилца није доведена у неповољан положај ни када се у обзир узму примања која је остваривала док је била запослена у Општини Житиште, имајући у виду да је све време, и док је била распоређена на радном месту заменика матичара и на радном месту архивара, увек имала исти коефицијент а самим тим исту плату. Напомиње да је Правилником о организацији и систематизације радних места у Општинској управи Општине Житишта брисано радно место "архивар" па је из тог разлога тужилца остала нераспоређена, а поред ње нераспоређен је остао и Никола Штула, што је констатовано у Записнику о спроведеном ванредном инспекцијском надзору Општинске управе Општине Житиште од 10.06.2019. године. Неосновано се тужбом наводи да је стварни разлог укидања радног места "архивар" одmazда према тужилци, а не рационализација, јер је изменама Правилника о систематизацији од 09.07.2019. године укупан број запослених на неодређено време повећан са 57 на 58. Сматра да су ови наводи више него малициозни када се има у виду чињеница да је и у самом изводу који је доставила тужилца, у члану 6, наведено, између осталог, и да "шеф кабинета и запослени у кабинету заснивају радни однос на одређено време – док траје дужност председника општине.". Сматра да је у целости испоштована процедура доношења Правилника, обзиром да је Предлог правилника израдио начелник општинске управе који је у поступку предлагања и доношења Правилника затражио мишљење синдиката органа управе Општине Житиште. Због наложене мере I под тачком 1 и мере II под тачком 1 Управног инспектората која је садржана у записнику о спроведеном редовном инспекцијском надзору у Општинској управи Општине Житиште, дана 07.06.2019. године под бројем 038-038-65/2019-02, извршено је усклађивање одлуке о Општинској управи као и усклађивање кадровског плана у делу који се односи на кабинет председника општине и усклађивање Правилника о систематизацији и организацији радних места, а што није никако утицало на одлуку о максималном броју запослених и број лица запослених на неодређено време. Неосновани су наводи у тужби који се односе на тврдњу да није промењен ни кадровски план ни одлука којом је одређен максималан број запослених, јер је Кадровски план најпре донет крајем 2018. године и то за 2019. годину, па је извршена измена истог у току 2019. године. Такође, сматра да су и неосновани наводи тужилце везани за подношење њених пријава МУП-у Републике Србије као и ОЈТ-у Зрењанин јер је утврђено да нема никаквих кршења прописа, а што је један од услова да до узбуњивања и дође. Колико су тужбени наводи неосновани, јасно говори и чињеница да

је тужила навела да је указивала да је просторија у којој обавља послове архивирања изграђена без грађевинске дозволе, иако за исту ту просторију постоји употребна дозвола, тако ни на овај начин није извршила узбуњивање ни унутрашње ни спољашње. Имајући у виду све доказе које је тужила доставила суду више је него јасно да ни у једном од њих није констатована било каква незаконитост у раду а мере које су наложене представљају само смернице за отклањање мањих неправилности, које су и сваки пут у остављеном року отклоњене, те стога тужила никако не може имати статус узбуњивача. Сматра да је неоснован и тужбени навод да је тужени "морао" да понуди тужили, и то према члану 168. став 4., могућност да буде распоређена на друго ниже радно место. Ово због тога јер у одредби члана 168. став 4. пише да послодавац "може" да понуди да запослени буде распоређен и на друго ниже радно место које одговара његовој стручној спреми, односно образовању, а ако такво радно место не постоји запослени постаје нераспоређен. Увидом у Правилник о организацији и систематизацији радних места у општинској управи општине Житиште који је достављен уз одговор на тужбу, јасно је да нема слободних, упражњених радних места која одговарају стручној спреми коју тужила има. Због свега изнетог остаје код предлога да суд тужбу одбије и обавезе тужилу да туженом надокнади трошкове управног спора по приложеном трошковнику и то за састав одговора на тужбу 16.500,00 динара и таксе по опомени суда у износу од 50.000,00 динара.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. и 3. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са чланом 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је по оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења проистиче да на основу члана 163. став 1. тачка 3) и члана 164. Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе ("Сл.гласник РС", бр. 21/16...95/18), тужили престаје радни однос по сили закона у Општинској управи општине Житиште дана 17.07.2019. године јер је решењем Начелника Општинске управе Житиште број III-01-112-769/2019 од 16.05.2019. године, утврђено да је остала нераспоређена и да наредног дана од протека два месеца од када је постала нераспоређена утврђује се престанак радног односа, јер је престала потреба за радом запослене, овде тужиле-технолошки вишак. У складу са одредбом члана 169. став 5. наведеног закона и члана 47. Посебног колективног уговора за запослене у јединицама локалне самоуправе ("Сл.гласник РС", бр. 38/19), а у вези са одредбом члана 50. став 1. и 2. Уредбе о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника ("Сл.гласник РС", 98/07...84/15), тужили је оспореним решењем утврђено правно на отпремнину за сваку навршену годину рада у радном односу код последњег послодавца у висини трећине њене плате, под платом се сматра просечна месечна плата запослене која јој је исплаћена за последња три месеца која претходе месецу у коме је донето решење којим је утврђено да је постала нераспоређена. Тужили у складу са наведеним припада отпремнина за навршену 31 годину стажа у Општинској управи општине Житиште у износу од 554.579,15 динара, која јој је исплаћена у складу са одредбом члана 158. став

1. Закона о раду. Такође је утврђено да тужила у складу са чланом 22. став 7. Закона о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору ("Сл.гласник РС", бр. 68/15...95/18), има право на новчану накнаду за случај незапослености у складу са прописима о запошљавању и осигурању за случај незаполсености. Даље, је утврђено на основу података из кадровске евиденције да тужила није искористила право на годишњи одмор у трајању од 30 радних дана за 2019. годину и да јој се због тога утврђује износ накнаде по наведеном основу, а што износи 43.836,00 динара, јер је тужили престао радни однос код туженог. На основу свега наведеног, применом наведених законских одредби донета је одлука као у диспозитиву оспореног решења.

Пресудом Управног суда III-3 У. уз. 6/19 од 30.08.2019. године, уважена је тужба тужиле Дивне Сакрација из Житишта и поништено решење Жалбене комисије општине Житиште број IV-112-17/2019 од 18.06.2019. године и предмет враћен туженом органу на поновно одлучивање. Наведеним поништеним решењем, одбијена је жалба тужиле на решење начелника Општинске управе Житиште број III-01-112-769/2019 од 16.05.2019. године којим је у ставу 1. диспозитива утврђено да је запослена Дивна Сакрација, овде тужила, остала нераспоређена у Општинској управи општине Житиште почев од 16.05.2019. године; у ставу 2. диспозитива да запослена има право на накнаду плате у висини од 65% основне плате за месец који претходи месецу у коме је донесено првостепено решење да је нераспоређена, за време док је нераспоређена; у ставу 3. диспозитива утврђено да запосленој престаје радни однос протеком рока од два месеца од дана када је решењем утврђено да је запослена остала нераспоређена и ставом 4. да жалба не одлаже извршење овог решења.

Следом изнетог, имајући у виду да решење првостепеног органа о нераспоређености тужиле није постало коначно, с обзиром да је наведеном пресудом поништено решење туженог органа којим је одбијена жалба тужиле, то нису наступили услови прописани одредбом члана 163. став 1. тачка 3. у вези са чланом 164. Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе ("Сл.гласник РС", бр. 21/16...95/18), да се тужили констатује престанак радног односа и одреди отпремнина, што је учињено оспореним решењем. С обзиром да тужили радни однос по сили закона може престати протеком два месеца од дана са којим је постала нераспоређена, те водећи рачуна да решење туженог о нераспоређености, а које представља претходно питање за доношење оспореног решења, није коначно, то је оспорено решење обухваћено повредом одредбе члана 141. став 4. Закона о општем управном поступку ("Сл.гласник РС", бр.18/16), те је исто ваљало поништити.

Одлучујући о истакнутом приговору туженог о недостатку пасивне легитимације, суд указује да је исти неоснован, са разлога што је тужила поднеском о уређењу тужбе од 09.08.2019. године, правилно означила тужени орган. Такође, неоснован је приговор стварне ненадлежности Управног суда за поступање по тужби тужиле, с обзиром да је иста поднела тужбу за поништај решења којим се регулише њен радно-правни статус за шта је надлежан Управни суд као суд посебне надлежности, а према члану 164. Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе ("Службени гласник РС", бр. 2/16, 113/17 – др. Закон и 95/18).

Одлучујући о предлогу тужиле да суд реши управну ствар у спору пуне јурисдикције, суд указује да у смислу одредбе члана 42. став 1. Закона о управним споровима, нови управни акт није потребан.

Следом изложеног, налазећи да је због повреде правила поступка повређен закон на штету тужиле, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. и 42. став 1. Закона о управним споривима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), донео одлуку као у ставу I диспозитива ове пресуде.

Одлука о захтеву тужиле за накнаду трошкова управног спора донета је на основу члана 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 153. став 1. и члана 154. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 55/14), који се примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима. Управни суд је нашао да је захтев основан, с обзиром да је тужилца у вези са покретањем управног спора према Тарифном броју 28. и 29. Закона о судским таксама ("Службени гласник РС", бр. 28/94... 106/15), имала трошкове за таксу на тужбу у износу од 390,00 динара и таксу за пресуду у износу од 980,00 динара, као и трошкове за награду адвокату за састав тужбе које је суд на основу Тарифног броја 43. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 121/12), одредио у износу од 16.500,00 динара, те је одлучујући као у ставу II диспозитива ове пресуде, тужилци досудио укупне трошкове управног спора у износу од 17.870,00 динара.

Применом напред наведених одредби закона, суд је одбио захтев пуномоћника туженог за накнаду трошкова управног спора, а имајући у виду успех у управном спору, па је одлучио као у ставу III диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 31.10.2019. године, III-6 У.уз. 7/19

Записничар
Снежана Бјелановић ,с.р.

Председник већа – судија
Јасминка Вукашиновић ,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МД

